

- 2) Dokonany przez jednostkę transport 3000 l mazutu w trzech kontenerach, zwanych powszechnie „dużymi kontenerami na produkty płynne luzem”, umieszczonych na ciężarówce stanowi „nietypowy środek transportu” w rozumieniu art. 9 ust. 3 dyrektywy 92/12, zmienionej dyrektywą 92/108.
- 3) Artykuł 7 ust. 4 dyrektywy 92/12, zmienionej przez dyrektywę 92/108, nie sprzeciwia się temu, aby przepisy państwa członkowskiego przeznaczenia, w którym pobierany jest podatek akcyzowy, na co zezwala art. 9 ust. 3 dyrektywy, wymagały od każdej jednostki, która nabyła osobiście i do własnego użytku mazut w innym państwie członkowskim, gdzie towar ten został dopuszczony do konsumpcji, i która sama transportuje ten towar do docelowego państwa członkowskiego przy użyciu „nietypowego środka transportu” w rozumieniu rzeczonoego art. 9 ust. 3, by ustanowiła zabezpieczenie zapłaty podatku akcyzowego i posiadała dokument towarzyszący oraz dokument poświadczający ustanowienie takiego zabezpieczenia.

(¹) Dz.U. C 271 z 29.10.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania)) — International Mail Spain SL przeciwko Administración del Estado, Correos

(Sprawa C-162/06) (¹)

(Dyrektywa 97/67/WE — Wspólne zasady rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych — Liberalizacja usług pocztowych — Możliwość zastrzeżenia poczty zagranicznej dla operatora pocztowych usług powszechnych „w zakresie koniecznym do utrzymywania usług powszechnych”)

(2008/C 8/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: International Mail Spain SL

Strona pozwana: Administración del Estado, Correos

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 7 ust. 2 dyrektywy

97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnotowych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług w brzmieniu sprzed zmiany dokonanej przez dyrektywę 2002/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. (Dz.U. L 15, str. 14) — Usługi pocztowe zastrzeżone dla operatorów pocztowych usług powszechnych — Poczta zagraniczna — Kryteria oceny — Branie pod uwagę wyłącznie zagrożenia dla równowagi finansowej operatora świadczącego usługi powszechne

Sentencja

Artykuł 7 ust. 2 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług należy interpretować w ten sposób, iż pozwala on państwom członkowskim na zastrzeżenie poczty zagranicznej dla operatora pocztowych usług powszechnych jedynie wówczas, gdy wykażą one, że:

— wobec braku takiego zastrzeżenia realizacja tych usług powszechnych nie powiodłaby się lub

— zastrzeżenie to jest niezbędne do tego, by usługi te były świadczone na warunkach akceptowalnych z gospodarczego punktu widzenia.

(¹) Dz.U. C 143 z 17.6.2006.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 15 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-59/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/109/WE — Status obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2008/C 8/07)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Condou-Durande i A. Alcover San Pedro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (Przedstawiciel: F. Díez Moreno, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. L 16, str. 44)

Sentencja

1) *Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy.*

2) *Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 69 z 24.3.2007.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandse Raad van State w dniu 17 października 2007 r. — M. i N. Elgafaji przeciwko Staatssecretaris van Justitie

(Sprawa C-465/07)

(2008/C 8/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Nederlandse Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: M. i N. Elgafaji

Strona pozwana: Staatssecretaris van Justitie

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 15 lit. c) dyrektywy 2004/83/WE (¹) w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony należy interpretować w ten sposób, że przepis ten zezwala na udzielenie ochrony wyłącznie w sytuacji, do której znajduje zastosowanie art. 3 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności zgodnie z jego wykładnią dokonaną w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, czy też w ten sposób, że ochrona udzielana na

podstawie tego przepisu dyrektywy ma komplementarny lub inny charakter w stosunku do ochrony udzielanej na podstawie art. 3 konwencji?

2) W przypadku gdy ochrona udzielana na podstawie art. 15 lit. c) dyrektywy ma w stosunku do ochrony udzielanej na podstawie art. 3 konwencji komplementarny lub inny charakter: jakie kryteria należy stosować w takim przypadku przy ocenie, czy osobie, która uważa, że kwalifikuje się do objęcia ochroną uzupełniającą, rzeczywiście grozi ryzyko indywidualnego zagrożenia wynikające z przemocy o charakterze niedyskryminującym, tak jak tego wymaga art. 15 lit. c) w związku z art. 2 lit. e) dyrektywy?

(¹) Dz.U. L 304, str. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgerichts Düsseldorf (Niemcy) w dniu 22 października 2007 r. — Dietmar Klarenberg przeciwko Ferrotron Technologies GmbH

(Sprawa C-466/07)

(2008/C 8/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dietmar Klarenberg

Strona pozwana: Ferrotron Technologies GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy przejęcie części przedsiębiorstwa lub zakładu przez innego pracodawcę w rozumieniu art. 1 pkt 1 lit. a) i b) dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (¹) ma miejsce jedynie wtedy, gdy część przedsiębiorstwa bądź zakładu jest nadal prowadzona przez nowego pracodawcę jako niezależna pod względem organizacyjnym część przedsiębiorstwa lub zakładu?

(¹) Dz.U. L 82, str. 16.